

(Beslutningsforslag nr. B 52. Fremsat 18/5 77 i betænkning fra finansudvalget).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til anden (sidste) behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Forslagets tekst og dets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om standsning af statsforskrivninger til Den internationale Udviklings sammenslutning (IDA) [af Maisted m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 54. Fremsat 25/5 77).

Forslaget sættes til forhandling.

Lysholt Hansen (S):

Forslaget til folketingsbeslutning er et resultat af den ansøgning, der er fremsendt ved aktstykke nr. 376 til finansudvalget om statsforskrivninger til Den internationale Udviklings sammenslutning, kaldet IDA.

Jeg skal ikke gå ind i en diskussion om substansen i forslaget, idet en sådan diskussion efter vor opfattelse bør foregå i forbindelse med en generel drøftelse af alle sider af u-landsproblematikken. Kapitaltilførslerne til IDA er hidtil sket efter beslutning i finansudvalget, første gang i juni 1964, anden gang i april 1968, tredje gang i juni 1971 og endelig fjerde gang i maj 1974, og således bør det også være denne gang, hvorfor jeg på vegne af kristeligt folkeparti, SF, retsforbundet, konservative, CD, radikale, venstre og socialdemokratiet skal foreslå, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til en hurtig behandling i finansudvalget, således at forslaget til folketingsbeslutning kan blive færdigbehandlet her i tinget inden ugens udgang, og således at det aktstykke, der ligger i finansudvalget, derefter kan gennemgå en normal og sædvanlig behandling.

Ib Nørlund (DKP):

Jeg synes nu nok, der kan være berettigelse i at se lidt nærmere på hele den bevilling, der her er tale om. Det drejer sig alligevel om 1/2 mia kr., der klaskes på bordet, og det kan da være rimeligt, at man undersøger den politiske baggrund for et sådant skridt, for så vidt jeg har kunnet få oplyst, så implicerer det i virkeligheden ganske omfattende politiske spørgsmål. Jeg synes, den korrekte fremgangsmåde havde været, at man havde ladet udenrigsudvalget, som faktisk har lidt tid tilovers en gang imellem, behandle den sag noget mere indgående og se på de problemer, der ligger i den. For sagen er jo ikke bare en gentagelse af tidligere bevillinger.

Begrundelsen er, at USA ikke vil betale til IDA nu, og så skal vi gøre det. Hvad er baggrunden for det? Ja, IDA er som bekendt en del af hele dette Verdensbank-system, som er sat ind i u-landshjælpen. IDA skulle særlig lede sådanne hjælpeforanstaltninger i retning af de svagest udviklede lande, og det erkender vi at der er et særligt behov for. Men sagen er jo, at disse investeringer, der foretages den vej, meget ofte ret åbenlyst – og også under visse brydninger, endda i IDA selv – dirigeres af de mest hårdhændede finansinteresser, idet navnlig kredse i USA og Vesttyskland meget tydeligt opfatter de lån, der dirigeres på denne måde, som garniture til private investeringer, som så siden hen skal foretages. Bl. a. på det sidste Verdensbank-møde i Manila var der forskellige diskussioner herom og også forskellige opfattelser af det.

Vi har oplevet, at Verdensbank-systemet i en række tilfælde bliver brugt som et politisk redskab. Man har i frisk erindring, hvordan Verdensbanken ikke hjalp, men nægtede at hjælpe Chile under præsident Allende, men derimod viste sig meget villig til at træde til, da Allende var væk. Udsættelsen, som det her drejer sig om fra USAs side, hænger jo sammen med en strid, som også har gjort sig gældende i USAs kongres, om, hvorvidt man skulle føre en skrapere politik i den før nævnte retning. Derfor rejser det spørgsmål sig nu med hele denne udsættelse fra USAs side: hvem bliver det til fordel for, når Danmark uden videre, uden nærmere politiske overvejelser, indbetaler til IDA-fonden?

Vi mener, der skal være lånemuligheder til rådighed, ikke mindst netop for de svagest